

Meer op eigen benen in een etnisch diverse stad

Ben Sajet Werkplaats

Onder het programma 'meer op eigen benen in een etnisch diverse stad' organiseerde Ben Sajet op 12 december 2017 een werkplaats. Isolde Woittiez deelde haar onderzoeksbevindingen over internationaal beleid en de praktijk rondom jonge mensen met een licht verstandelijke beperking. Wat kunnen wij van de praktijk en het beleid in andere landen leren? In een groep van 5 experts uit de praktijk en de wetenschap is/zijn er kennis en ervaringen uitgewisseld.

Doel van het onderzoek

- Het onderzoek richtte zich op Nederland, Ontario en Engeland.
- Nagegaan is welke ontwikkelingen de vraag naar zorg voor mensen met een verstandelijke beperking in deze landen heeft doorgemaakt
- En welke mogelijke verklaringen daarvoor te geven zijn.
- Daarbij wordt extra aandacht gegeven aan de toegang tot zorg en ondersteuning door mensen met een IQ tussen 70 en 85

Vraagstuk

In Ontario gaan kinderen met een lichte verstandelijke beperking niet naar speciaal onderwijs maar worden betrokken in het reguliere onderwijs. Kinderen zonder beperking leren hierdoor omgaan met een divers spectrum aan gedragingen. De extra aandacht en begeleiding die dit vergt wordt doorgaans opgevangen door meer capaciteit.

De casus roept op of deze groep na de schoolperiode ook goed wordt opgevangen en begeleid waar nodig? Daarnaast is het de vraag in hoeverre inclusie en begeleiding op jonge leeftijd bijdraagt aan het verminderen van problemen op latere leeftijd. Voorafgaand aan die vraag is het ook belangrijk te weten wat de impact van begeleiding is? Is preventie bijvoorbeeld mogelijk? En is inclusie in een vroeg stadium goed voor de doelgroep of heeft het vooral een positieve uitwerking op de beeldvorming van omstanders die in aanraking komen met de doelgroep?

Beleidsmatig zou de vraag kunnen worden gesteld of het investeren in inclusie op jonge leeftijd een positieve uitwerking heeft bij het voorkomen van behandeling en forensische zorg op latere leeftijd?

“...soms moet je veel investeren en duurt het lang, soms lijkt het alsof er niks gebeurt... kleine stapjes... soms komen er weer andere problemen om de hoek kijken die dan prioriteit hebben... de voortgang is heel lastig te meten...”

Begeleider over het behandelen van mensen met een licht verstandelijke beperking

Gespreksverslag

Eén van de deelnemers gaf aan dat zij tijdens haar werk wel eens worstelt met cliënten die eigenlijk extra begeleiding nodig zouden hebben, maar vanwege de vrijblijvende aard van de behandeling, gemaakte afspraken niet nakomen of uitstellen. Een andere deelnemer gaf aan dat dit kan komen door overschatting van de eigen mogelijkheden en onderschatting van de problemen die spelen. Behandeling blijkt ook wel eens succesvol te zijn geweest bij uithuisplaatsingen. Daarnaast blijken niet vrijblijvende behandelingen (zoals) ‘onder curatele staan’ ook behulpzaam. Toch blijkt dat het niet makkelijk is om op alle vlakken ‘door te dringen’. Bijvoorbeeld ‘Geld’ blijkt voor professionals een moeilijk onderwerp om te bespreken. “Weerstand bij het bieden van hulp kan ook ten koste gaan van het vertrouwen.” Uithuisplaatsingen, criminaliteit en verslaving zouden wellicht met begeleiding makkelijker kunnen worden voorkomen.

Als één van de laatste noten voegde een deelnemer toe dat de “complexiteit van het zorgsysteem ook kan bijdragen aan de problematiek van LVB’ers.” Bijvoorbeeld het vinden van een huis en het regelen van alle zaken rondom het wonen en leven. Er zou dus niet alleen gekeken moeten worden naar de maatschappelijke baten van de ondersteuning maar ook naar de complexiteit van het systeem. Veroorzaakt de complexiteit van het systeem niet een aanzienlijk deel van de problemen (bijvoorbeeld schulden)?

Als bepaalde vragen beantwoord zouden worden zou het veel makkelijker zijn om de hulpverlening te verbeteren. Behandeling blijkt een moeilijk traject.